

STEZICE
6.

1962/64

S. J.

STEZICE SO GLASILO NOVOMEŠKIH GIMNAZIJCŦV IN IZHAJAJO ENKRAT MESEČNO. TISKA JIH SKUPŠČINA OBČINE NOVO MESTO. NAKLADA JE 300 IZVODOV, CENA PA 1dinar. STEZICE UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR. ODGOVORNI UREDNIK: VEBER ANDREJ.

v 6. številki objavljamo:

RAZMIŠLJANJA:

R.V.: Intelektualna nova levica, II.....5

BOJIŠČE MNENJ:

M.Stariha: Še o Cerkev naša vsakdanja.....78

R.Vukadinovič: Namesto odgovora.....10

MLADI LITERAT:

s.z.: piknik.....16

teozofist: tretja točka večnosti.....19

halucinacije.....21

odlomka iz romana.....23

d. lev: mi.....29

jok v nedeljo.....31

prohibicija.....33

drago9: nemoč št.1.....38

misli smrtnikove.....39

dravana: ljubim te.....40

ŠPORT NAŠ GIMNAZIJSKI:

najboljši športnik gimnazije.....41

.....
opravičujemo se dijakom četrtih letnikov, ker zaradi pomote Stezice niso prodajane po četrtih razredih

ŠPORT NAČ GIMNAZIJSKI

NAJBOLJŠI ŠPORTNIK GIMNAZIJE V ŠOLSLEM LETU 1968/69

S L A K Z D R A V K O

Rezultati glasovanja:

	št. točk
1. Slak Zdravko /atletika/.....	46
2. Kovačevič Žarko /košarka/.....	40
3. Kovačevič Slavko /košarka/.....	29
4. Šepetavec Boris /košarka, nam. tenis/.....	25
5. Rustja Drago /orodna telovadba/.....	22
6. Legan Miha /smučanje/.....	20
7. Verbič Matjaž /košarka/.....	20
8. Kecman Dušan /plavanje/.....	16
9. Zagorc Meta /atletika/.....	13
10. Kristan Franci /atletika/.....	12
11. Suhy Branko /atletika/.....	11
12. Bučar Anton /atletika/.....	6
13. Pezelj Janez /košarka, nam. tenis/.....	6
14. Kapš Karel /nogomet/.....	6
15. Luzar Marjana /košarka/.....	6
16. Uhan Milan /košarka, nam. tenis/.....	5
17. Grabnar Marjan /nogomet/.....	5
18. Rone Bředal /orodna telovadba/.....	4
19. Jazbec Primož /atletika/.....	4
20. Košir Ciril /atletika/.....	4

ROZPOČET NA ROK 1968

ROZPOČET NA ROK 1968
V OBLASTI VÝROBY A OBCHODU S
VÝROBKAMI
V OBLASTI VÝROBY A OBCHODU S
VÝROBKAMI

ROZPOČET NA ROK 1968

ROZPOČET NA ROK 1968
V OBLASTI VÝROBY A OBCHODU S
VÝROBKAMI

1.	Průmysl a státní podniky	1000000000
2.	Průmysl a státní podniky	1000000000
3.	Průmysl a státní podniky	1000000000
4.	Průmysl a státní podniky	1000000000
5.	Průmysl a státní podniky	1000000000
6.	Průmysl a státní podniky	1000000000
7.	Průmysl a státní podniky	1000000000
8.	Průmysl a státní podniky	1000000000
9.	Průmysl a státní podniky	1000000000
10.	Průmysl a státní podniky	1000000000
11.	Průmysl a státní podniky	1000000000
12.	Průmysl a státní podniky	1000000000
13.	Průmysl a státní podniky	1000000000
14.	Průmysl a státní podniky	1000000000
15.	Průmysl a státní podniky	1000000000
16.	Průmysl a státní podniky	1000000000
17.	Průmysl a státní podniky	1000000000
18.	Průmysl a státní podniky	1000000000
19.	Průmysl a státní podniky	1000000000
20.	Průmysl a státní podniky	1000000000

Rajko VUKADINČVIČ:

INTELEKTUALNA "NOVA LEVICA" IN ŠTUDENTSKO GIBANJE PRI NAS

II.

/nadaljevanje/

Da so mladi vedno bili, so in bodo nosilci nečesa novega, bolj ali manj progresivnega, je splošno znana stvar in tudi popolnoma razumljiva, če vemo, da vsaka nova človeška generacija nadaljuje tam, kjer se je prejšnja ustavila. Razumljivo je, da mora pri nadaljni graditvi priti tudi do rušenja nekaterih stvari, ki jim je generacija očetov zapustila kot dediščino.

Drugo je vprašanje koliko katera generacija ruši staro in koliko novega potem zgradi. Vendar pa se upam trditi, da čimveč starega ruši in prenavlja, temvečji je potem njen delež v graditvi tega sveta. Pri tem pa želim opozoriti na eno stvar, namreč, nikdar pri tem ni šlo za obračunavanje neke nove generacije z neko staro generacijo, ali kot to imenujemo, generacijski konflikt. Vedno in povsod je to bil konflikt dveh načinov življenja: enega že zgrajenega, ustaljenega in neprilagodljivega na kakršnekoli spremembe in drugega, porajajočega se in nezadovoljnega z danim stanjem stvari. Sicer je popolnoma res, da je starejša generacija tista, ki je nosilec prvega načina in da je drugi način imel svoje zastopnike predvsem v takoj imenovani mladi generaciji. Toda kljub temu ne moremo govoriti o generacijskem konfliktu iz enostavnega razloga, ker se je precejšnji del mlade generacije nalezl vpliva starejših in ker se med starejšimi najdejo tudi taki posamezniki, ki so sprejeli nove ideje, ali pa so, v nekaterih primerih, celo nosilci teh naprednih idej. Pri tem je vsako govorjenje o nekakšnem svetu mladih le ogabna izmišljotina tistih, ki želijo mlade odstraniti iz odločanja, upravljanja in graditve tega našega edinega in nedeljivega sveta. In prav to je tisto, kar niso hippiji in njim podobni spoznali in so se poskušali izolirati iz tega sveta, nezavedajoč se, da tako izolirani še vedno živijo v njem, da so od njega odvisni.

In zdaj se pojavi neko novo politično gibanje, neka "nova levica", ki spozna, da je ta svet nedeljiv, da objektivno obstaja in da ga moramo takega sprejeti, če hočemo kasneje iz njega zgraditi nek nov, čisto drugačen in boljši svet. Nova levica je vsem razločno pokazala, da v tem svetovnem procesu ne želi biti priča, ker ji je

popolnoma jasno, da to vodi v najglobljo pasivnost; ne želi biti niti sodnik, ker je jasno, da ta proces v nobenem primeru ne more dokončno dobiti in da bo to stvar njihovih sinov in hčera, ki bodo prav zaradi tega, ker bodo izvršili tisto, kar današnja generacija začenja, postali predmet napada novih generacij z novejšimi in progresivnejšimi idejami. Novo levico ni potrebno predstavljati in napovedovati, ker je popolnoma jasno, da je sposobna to najbolje narediti sama. Nova levica je tu, prisotna, stvarna in objektivna v svojem obstoju in v svoji jasno in razločno postavljeni zahtevi: nočemo tega, hočemo nekaj čisto drugega! In prav ta tako jasna, pa kljub temu komplicirana zahteva tega najradikalnejšega gibanja v človeški zgodovini je tisto, kar besni establishment zahodnih držav. Namreč, nemogoče je to zahtevo vključiti v katerokoli družbeno reformo ali program sprememb in razvoja, ki jih danes ti sistemi poznajo. Besni jih zato, ker je ta zahteva izven območja njihove sposobnosti dojetja in razumevanja, ker se je prvič v zgodovini zgodilo, da se ne zahteva ta ali ona bolj ali manj radikalna sprememba sveta, ne zahteva se obogatitev, razširitev, demokratizacija ali humanizacija obstoječega sistema, ampak popolna sprememba sveta, njegovo postavljanje na glavo. Zahteva se nekaj, kot to oni pravijo, nekaj čisto drugega. Besni jih tudi to, da je nova levica nepodkupljiva, da se je ne da kupiti z denarjem, ki za te sisteme pomeni temelj moči, ne da se je kupiti niti z ekonomskimi ali kakšnimi drugačnimi privilegiji, ki pomenijo gotovo in mirno bodočnost.

Skratka, zahteve nove levice so za njih nedoumljive, tuje in nerazumljive, mi pa vemo kako velik je človeški strah pred neznanim in nerazumljivim, strah pred stvarmi, ki jih ne moreš vtakniti v noben že obstajajoč sistem ali razpredelnico.

In kaj se zgodi potem, ko mobilizacija psihologov, sociologov in številnih drugih strokovnjakov ne prinese nobenih rezultatov? Da bi ohranil obstoječe, sistem mobilizira vojsko, policijo in pse, skratka uporabi silo. In prav v tem je največja vrednost akcij nove levice. Uspela je pripeljati sistem do tega, da je šel v skrajnost. Uspeli so pokazati da ta sistem ni vseмоgоč, da se ga da razrahljati že s takšno akcijo, ko se ga postavi v situacijo, da ne ve proti čemu se bori. Uspela se je postaviti na pot, ki pelje do trenutka, ko bo postal detonator, ki bo spravil inteligenco in proletariat v revolucionarni izbruh. In ni daleč dan, ko bo ta detonator tudi sprožil toliko željeno eksplozijo.

In kakšno mesto zavzema naše študentsko gibanje v vseh teh dogodkih? Mislím, da je zelo važno, da poudarimo en osnovni kvalitativni faktor, po katerem se naše gibanje loči od nove levice. Medtem, ko je nova levica postavljena pred nalogo rušiti staro, nam to ni potrebno.

Naša naloga je na že poruščenem graditi novo in istočasno čistiti naša samoupravna polja od plevela. Naša naloga je našo družbo in sistem, ki je ustvarjen za poštene, očistiti od nepoštenih. Mi ne smemo dovoliti, da naša samoupravna družba, družba bodočnosti, postane kopija tehnokratskih sistemov, ki obstajajo v deželah zahodne Evrope, ZDA in SZ, sistemov, ki kot osnovno vrednost priznavajo uspešnost, znanstveno tehniko in tisto, kar bo mladi človek pomenil kasneje, v proizvodnem procesu in ne kar on pomeni danes kot študent. V takih sistemih najmanj pomeni človek kot ustvarjalni individuum. Naša družba je humana družba, ki ne sme trpeti vlado znanstvene tehnike, ki bi izključila individualno človeške ustvarjalnost in onemogočila svoboden razvoj vsakega posameznika v originalno ustvarjalno osebnost. Znaki takih tendenc obstajajo, zato se moramo proti temu ostro boriti, toda ne z uličnimi demonstracijami. Naš sistem je dovolj bogat, da nam omogoči borbo tudi tam, kjer je birokratsko establishment dovolj močan. Naš cilj mora biti visoko industrijsko razvita država v kateri bo dovolj prostora za ustvarjalno individualnost in svobodo odločanja in misli, nepriklenjene v verige znanstvene tehnike. Samoupravni socializem je edini sistem, ki nam to lahko omogoči in ki nam bo to tudi omogočil, če bomo mi znali izkoristiti vse možnosti, ki nam jih nudi.

BOJIŠČE MNENJ

CERKEV NAŠA VSAKDANJA

Odgovarjam na odgovor odговora. No, jaz ne bom začela na koncu, ampak kar na začetku. Kar se anonimnosti tiče, ti lahko povem, da je bil tudi tvoj prispevek o Cerkvi anonimen. Kaj misliš, da mora vsakdo takoj pomisliti nate, če vidi kratici R.V.? Če tvoje ime ni bilo važno, zakaj naj bi bilo moje?

Se enkrat ponavljam, da o Cerkvi nisi toliko poučen, /ali pa napačno poučen/, da bi jo lahko kritiziral. Resnično so napake in niso vsi kristjani, ne vsi duhovniki, kot bi morali biti /ocitno imaš samo te v mislih/, toda tudi Cerkev sama se bori proti njim. Področja, ki si jih naštel, niso neverška. Pozabljaš, dragi Vukadinovič, da Cerkev pri nas ni organizacija samo v naši državi, da je svetovna verska organizacija, da se zanima za celega človeka in ne le za njegovo duhovno stran, in da ima pravico in dolžnost ustanavljati razne zavode, česar pa ji v naši državi ravno ni treba, ker so za take reči že poskrbeli državni organi. Kako, misliš, da so misionarji začeli širiti vero? Gradili so šole in bolnišnice, nato je bila na vrsti šele vera. V "Koncilski izjavi o verski svobodi" med drugimi tudi piše: "Iz samega značaja vernosti izhaja pravica, da se morejo ljudje po nagibih svojega čuta svobodno shajati in ustanavljati vzgojna, kulturna, dobrodelna in socialna združenja." In to ne velja le za našo državo, ampak za vesoljno Cerkev.

Zahteva po lastnem TV programu je popolnoma upravičena. Kaj je radio zaradi poslušalcev ali poslušalci zaradi radia? Koliko je slovenskih ljudi, ki bi radi slišali po radiu tudi kaj verskega! Koliko slovenskih vernih mater je poslalo svoje sinove v partizane prav tako kot neverne matere. Prišla je svoboda in neverniki imajo svoj program, verniki pa ne. 25 let že čakajo nanj, pa, kakor kaže, ga ne bodo dočakali. Radio in televizija sta sredstvi obveščanja in vsakdo ima pravico, da se ju poslužuje. Pa vendar vernik lahko govori po radiu in razglasa svoje ideje, vernik pa tega ne sme!

Dragi Rajko, zelo si še daleč, ko trdiš, da so znanstvene resnice v nasprotju z verskimi dogmami. Če bi bilo

tako, bi ne smela iti v šole, ker bi spoznala znanstvena stališča, ki bi mi vzela vero. Ne imej nas vernikov za tako zaostale, da ne verjamemo znanosti in gonimo samo svojo. Če je med znanostjo in vero res tako nasprotje, jaz, ki sem vernik, ne verujem v vse tisto; kar se npr. učimo pri fiziki. Ne imej me no za tako omejeno! Zato šola, ki temelji na znanstvenih stališčih, ne nasprotuje veri. Seveda pa je treba tu še nekaj ločiti: namreč, ateistični svetovni nazor ni znanstveno stališče, pač pa je samo svetovni nazor, ki ima z idealitičnim enake pravice. Zato tega nazora ne smete nikomur vsiljevati, niti v šolah ne. Dolžnost staršev pa je, da poskrbijo za vzgojo otrok, za katero mislijo, da je najboljša, se pravi v skladu s svojim svetovnim nazorom.

Očitno je, zate edini možni svetovni nazor v bodoči družbi ateizem. To je edini pravilni svetovni nazor, krščanski je v nasprotju z znanstvenimi resnicami, zato iztrebimo vero iz src ljudi in jim pokažimo edino in pravo resnico. Hvala lepa za tako svobodo misli in opredelitve!

Očitno ne vidiš, ali pa nočeš videti, da si vse bolj prizadevamo za dialog in čim boljše sožitje med našo državo in Vatikanom, kajti kljub temu, da se že 25 let borite /ti si se gotovo boril, kakor jaz/ za človekovo osvoboditev od "vsemogočih družbenih, ekonomskih in političnih pritiskov," Cerkev še niste zatrli in jo tudi ne boste, najmanj pa s takim načinom kot si ga pokazal ti. Dokler bo Cerkev dajala boljše odgovore na osnovna življenska vprašanja /zame so ti odgovori boljši/, bom njen član.

Ti očitno ne vidiš, ali pa nočeš videti, da Cerkev ni politična organizacija in tako dolgo, dokler ti in tabi podobni ne boste tega spoznali, o pravem dialogu ne moremo govoriti.

Kar se tiče mojega ukvarjanja s politiko, je to moja zasebna stvar, ki nima z vero in Cerkvijo nobene veze, najmanj pa moreš o tem soditi ti, Rajko, ker me še ne poznaš.

Pri eni uri slovenščine je bilo govora o tvojem načinu izražanja, ki da je žaljiv, ideje same pa, da so dobre. Zanimivo je, da je bil Dimitrič, ki je sicer videl probleme, a jih je izražal nepravilno, izključen iz šole zaradi svojih pisarij, proti Vukadinoviču pa nihče ne bo dvignil niti prsta. Tu ne mislim zagovarjati Dimitriča in ne zahtevati česa proti Vukadinoviču.

Naj še povem, da zame ni razlike med takoimenovanim načinom in idejami. Ideje so izražene z besedami, se pravi tudi z načinom; ideje niso nič drugega kot to, kar je napisanega. Zato pa, kdor podpiše Vukadinovičeve ideje, podpiše tudi njegov način izražanja.

STARHA Marija

/Pripis uredništva: Iz prispevka je odstranjen odstavek, ki govori o prodaji Stezic, ker nima nobene neposredne zveze z zgoraj navedenim naslovom. O tem preberite na drugi strani./

Rajko VUKADINOVIČ:

N A M E S T O   O D G O V O R A

1. Kaj je družbena zavest?

Družbena zavest je celokupnost verovanj in čustev, ki so skupna povprečnim članom določene družbe. Individualna zavest je v tesni odvisnosti od družbene zavesti. Družbena zavest je od individualne bogatejša in intezivnejša, je pogoj ustvarjalnosti, saj je resničen nosilec družbenih idealov.

Oblike družbene zavesti so: religija, znanost, filozofija, umetnost, morala, pravo.....

Religija in znanost sta torej dve neindentični obliki družbene zavesti.

2. Kaj je religija?

Religija je najstarejša in najprimitivnejša oblika družbene zavesti. Religija je bila sprva edinstvena oblika družbene zavesti, ki je v sebi vključevala tudi elemente vseh drugih njenih oblik. Religija je skratka bila prvi poskus človeka, da razume pojave sveta. Ta poskus ni mogel biti znanstven, ker takratni človek, zaradi svojega omejenega znanja, ni mogel svoja spoznanja sistematizirati kot zasebno obliko družbene zavesti.

Religija je NEZNANSTVEN pogled na svet, ki ne odkriva objektivno vzročno zvezo pojavov, ampak jo samo sluti. Zaradi tega jih razlaga na osnovi vzrokov vzetih iz domišljije. Religija ni resnično znanje, ki temelji na pravilnem in znanstvenem spoznanju. Religija je domišljavo znanje, ki temelji na verovanju na iluzijah. Religija je spačeni odraz človekove družbene biti. Religija je verovanje v obstoj nadnaravnih sil in bitij, ki jih je človek ustvaril v svoji domišljiji kot posebejnije njemu neznanih prirodnih in družbenih sil. Religija je proizvod človekove družbene biti, je zgodovinski pojav, ki ima svojo osnovo v pogojih človekovega druž-

benega življenja. Religija ni slučajna tvorba človekovega razuma, rezultat njegove zablode ali pa plod razmišljanja nekega posameznika. Religija kot zgodovinski pojav ima svoje socialne, razredne in spoznajne vzroke in korenine. Duhovi, bogovi in ostala nadnaravna bitja so pravzaprav človekova zavest ločena od njega in nato spremenjena v neka posebna nadnaravna bitja, ki žive nekje izven, nekje nad njim.

V začetku je bila religija posledica nepoznavanja predvsem naravnih sil, kasneje, v razredni družbi, pa vedno bolj nepoznavanja družbenih sil. Družbeni vzroki religije bodo izginili takrat, ko bodo ljudje uspeli ukrotiti zunanje, predvsem družbene, sile, ki so do tedaj vladale z njim. In to bo šele v brezrazredni družbi, ko bo, kot pravi Engels, izginila tudi zadnja zunanja sila, ki se zdaj zrcali v religiji. Z njo bo pa tudi izginila religija sama, ker ne bo več ničesar, ki bi se lahko odražalo na religiozen način.

Človekova religiozna zavest ni nič drugega, kot fantastičen odraz njegovega resničnega življenja. Prav zaradi tega je za prehodne družbene sisteme in njihove vladajoče razrede, ki imajo slabo razredno osnovo, značilno, da te vrzeli, te slabosti zapolnjujejo z religijo. V modernem kapitalističnem sistemu pa religija živi od nemoči pred kapitalom in silami kapitalističnega gospodarstva, ki pri ljudeh ustvarja negotovost. To je tudi vzrok, da religija obstaja še danes kljub ogromnem napredku znanosti in družbene zavesti nasplošno. Ali pa kot pravi Marx: "Religijska beda je izraz resnične bede, je pa tudi protes proti resnični bedi.....Religija je opij ljudstva. Ukinitev religije kot iluzorne sreče ljudstva je zahteva po njegovi resnični sreči." /Marx - Engels: "Zgodnja dela"/

Borba proti religiji je borba proti vsem socialnim vzrokom njenega obstoja. Odklanjalni odnos delavskega razreda do religije izvira iz njegovega odklanjalnega odnosa do razredne družbe, ker so ravno razredni izkoriščevalski odnosi glavni vzrok in izvor religioznega praznoverja. Delavskemu razredu je potrebna revolucionarna, kritična ideologija in resnično poznavanje narave in družbe, zaradi rušenja razrednih družb in ustvarjanja brezrazrednih družbenih odnosov. Njemu ni potrebno iluzorno znanje in suženjska moralna zavest, ki mu ga vsiljuje religija, ki pri človeku razvija pasivni odnos do njegovega podrejenega položaja v družbi. Ko bo socializem človeku dal resnično srečo, ga bo osvobodil od potrebe po iluzorni sreči, ki mu jo vsiljuje religija. V svoji borbi za socializem se delavski razred bori proti vsem NEZNAMSTVENIM in idealističnim pojmovanjem sveta in življenja, ki motijo graditev socializma, predvsem pa proti religiji.

Religija mora biti privatna stvar vsakega posameznika in ne sme imeti s šolo in državo nobene zveze. Naša

Ustava sicer zagotavlja popolno svobodo zavesti in vere vsakega občana in svobodo vršitve verskih poslov in obredov, toda prepoveduje vsako zlorabo cerkve in vere v politične namene in obstoj kakršnikoli političnih organizacij na verski osnovi. Če nekatere Cerkve niso zadovoljne s takim položajem /in to katoliška Cerkva nedvomno kaže/, je to le znak, da pod masko verske dejavnosti žele vršiti določen politični vpliv reakcionarnega značaja.

Toda, če rečemo, da je vera privatna stvar v odnosu do države, s tem še ni rečeno, da je tudi privatna stvar v odnosu do naše partije, do komunistov, do zavestnih občanov naše socialistične države. Antireligiozna propaganda je sestavni del borbe za socializem in mora biti zaveštno vključena v splošni načrt ekonomsko-politične in družbene borbe za rušitev razredne in graditev brezrazredne družbe.

3. Kaj je znanost?

Znanost, za razliko od filozofije, ne ugotavlja zakonov sveta v njihovi celovitosti, ampak samo konkretne zakone posameznih prirodnih območij. Znanost je edinstven sistem, čigar struktura s časom vedno popolneje odgovarja objektivni strukturi sveta. Znanstveni zakoni, pojmi in kategorije odražajo zakone in lastnosti pojavov sveta v njihovem medsebojnem odnosu in povezanosti. Znanost je posplošena izkušnja in v praksi preverjeno človekovo znanje, ki je sistematizirano na osnovi specifičnosti zakonov in pojavov sveta in njihovih medsebojnih odnosov. Znanost je usmerjena, razen na spoznavanje, na menjavanje in prilagajanje sveta potrebam družbe.

Z graditvijo brezrazredne družbe in z vse večjo uveljavitvijo znanstvenomaterialističnega pogleda na svet raste tudi vloga znanosti kot oblike družbene zavesti in kot proizvodne moči družbe.

4. Ali je možna sinteza religije in znanosti?

Znanost je danes splošno veljavni faktor za merjenje sodobnosti in veljavnosti nečesa. Tisto kar ni znanstveno ni sodobno in tudi veljavno ne. Zato ni čudno, da se vse poskuša potkrepiti z znanstvenimi dokazi, tudi svetovni nazori. To isto velja za religiozni svetovni nazor, ki prav tako kot vsi ostali svetovni nazori, poskuša temeljiti na znanstvenosti, ali pa vsaj ne biti z njo v nasprotju. Toda, drugo vprašanje je, ali je to možno. Če izhajamo iz bistva znanosti in bistva

religije, o katerih sem pisal v prejšnjih dveh poglavjih, je jasno, da je poskus postavitve religije na znanstvene temelje le hinavska in priliznjena poteza Cerkve/katoliške/, ki, čuteč, da vedno bolj zgublja svojo vlogo in vpliv, poskuša ohraniti svojo zbirokratizirano ustanovo, katere najvažnejši cilj je sužnjelastniška oblast nad "dušami" vernikov, njihovo voljo in razsodnim razmišljanjem.

5. Kaj je sodobna religija?

Bog je mrtev. Vera v Boga več ne obstaja. Sodobni človek vedno bolj skuša biti subjekt, hoče biti osnova in najvišja bitnost samega sebe. In ravno na tej težnji sodobnega človeka temeljijo tudi sodobni svetovni nazori, s katerimi si sodobni človek želi samostojno določiti meje svojega delovanja. In prav ta samostojnost je tista, ki izključuje že vnaprej po Bogu dane cilje, izključuje tudi Boga samega.

"V sodobnem svetu ni več vere v Boga, temveč obstaja le še "vera" v to "vero" ter boj za veljavnost in uveljavitev take "vere". Religija je postala svetovni nazor, Bog pa predmet tega svetovnega nazora."/Tine Hribar: Religija kot svetovni nazor, Teorija in praksa 11/68, str.1529/

6. In čisto na koncu: Polemika ter kako jo vodimo

Polemika je danes splošno priznana kot pot h kristaliziranju več enakopravnih resnic v eno, najboljšo. Pri tem so veljavna nekatera splošna pravila polemike. Pri pisni polemiki, ki je namenjena tako sogovorniku kot številnim bralcem, se ponavadi ne obračamo neposredno na polemika, ampak ga postavimo v tretjo osebo, ker v nasprotnem polemika preide v osebno razračunavanje, tak prispevek pa izzveni kot privatno pismo sopolemiku.

Nisem imel namena neposredno odgovoriti tovarišici Stariha Mariji, toda, da ne bi kdo pomislil, da želim ignorirati njena stališča in prizadevanja v tej pole-

miki, bi jo želel opozoriti na nekatera dejstva:

- ponavljanje do tedaj že izrečenih trditev brez dopolnilnih dokazov ne vodi nikamor, najmanj pa h konstruktivni polemiki
- koncilsko izjava ne more biti tudi državni zakon
- delitev naših delovnih ljudi na vernike in nevernike je vsiljeno, tendenciozno in ne odgovarja stvarnosti
- znanstvene resnice so v nasprotju z verskimi dogmami že zaradi tako enostavnega podatka, da so verske do me dogme
- ateistični svetovni nazor temelji na ZNANSTVENOMATERIALISTIČNI osnovi
- ateistični svetovni nazor se nikomur ne vsiljuje, šola je dolžna poučevati o znanstvenih resnicah, ki temeljijo na znanstvenomaterialistični podlagi
- sožitje med našo državo in Vatikanom je nemogoče/če pri tem samo malo premislimo, kaj beseda sožitje pomeni/, možen je le enakopraven dialog.
- če ne želimo nečesa zagovarjati ali pa zahtevati, je boljše, da o določenem problemu /pod pogojem, da je to sploh problem/ govorimo, ker v nasprotnem izzveni vsesкупaj precej larparlartistično/razen, če pri tem, kljub vsemu, želimo nekaj zagovarjati ali zahtevati prikrito/
- kadar podpišem svoje ideje, podpišem tudi svoj način in sem pripravljen tako ideje kot način zagovarjati. Pravica vsakogar je, da se ne z enim ne z drugim ne strinja in stopi s podpisnikom v polemiko na enakopravni osnovi.

P I K N I K

UVOD

Ob nedeljah
gredó nekateri na PIKNIK
in v zeleni travi jedo konzerve.
Krokarji jočejo.
Oni imajo vsak dan PIKNIK.
Tudi cigani imajo vsak dan piknik.
V zeleni travi jedo ukraden krompir.
Krokarji jočejo.
MERCEDES jim je pripravil PIKNIK.
Povožil je žabo.

1. poglavje: APERITIV

Nekateri pijejo GRENČICO,
da jim bo šel suh,
črn kruh raje po grlu
in da se želodec
spet zbudi in dokaže,
da ve čemu je namenjen,
čeprav je bil dolgo brezposelen.

Drugi pijejo BITTER,
da bi pregnali okus
po odojku od kosila,
ki nikakor ne gre skupaj
z obloženimi kruhki á la Paris itd.
Njihov želodec dobro pozna
svojo FUNKCIJC.

2. poglavje: SENDVIČ

Nekaterim drugi narežejo KRUH,
na tanke kose,
ki morajo biti zelo tanki,
da se samoupravna salama
v njih bolj čuti.
Vedeti morajo,
da so SAMOUPRAVLJALCI.

Drugi si sami narežejo ŽEMLJICE /sveže, seveda/
in jih napolnijo s šunko,
kumaricami, peteršiljčkom, majonezo itd.
Jedo z užitkom, ker vedo,
da vse mine.
Oni niso bogovi.
Oni so samó UPRAVLJALCI.

3. poglavje: PIJAČA

Nekateri si natočijo ČLARNICO,
ki je poceni in pijejo veliko,
da bi čimprej oslepel.
Tako bodo še laže delali za SKUPNOST.

Drugi si natočijo ČAMPANJEC
in ne pijejo veliko,
da lahko pridejo domov
v avtomobilih,
ki jim jih je podarila SKUPNOST.

V tihem vetru plava žalost
in nosi pesem.
Nekateri ne razumejo ničesar
in gredo na PIKNIK,
jaz pa nočem.

Solze krokarjev so svarilo.
Vsak dan imeti PIKNIK je preveč.

Zelena trava otožno poje
in zdi se, da joče.
Sence legajo nanjo.

Vsi umirajo,
čeprav so eni jedli suh kruh
in drugi obložene kruhke.
Z a k a j b o p o t e m j u t r i s p e t
t a p r e k l e t i P I K N I K ?

teozofist:

TRETJA TOČKA VEČNOSTI

Zadnjič sem s ptičje perspektive na gimnazijski strehi opazoval na novo počiščeno dvorišče. Premišljeval sem, ali naj se vržem dol na družbene stroške ali pa na moje težko in z veliko muko in požrtvovalnostjo zbrane nove dinarje. Na žalost, deviznega računa še nisem odprl. Končno sem se le odločil, da ne bom kalil stoletni mir prečastite predgimnazijske počiščene zemlje. Previdno sem splezal nazaj dol na našo ljubljeno mater Zemljo. Pa še prav sem storil. S tem sem rešil mnoge priliznjene smrtnike. Kajti spet bi morali hliniti jokanje in po nepotrebem pretakati svoje dragocene solze. Nato pa bi taztrgali moje ostanke in v svoji požrešnosti pojedli še mojo novo obleko, ki sem jo do sedaj oblekel samo enkrat, pa še takrat sem bil videti tako smešen, da so se mi vsa drevesa smejala in bi se najraje vrnil nazaj v mojo tako skritizirano preprostost, ki pa mi je vendar še najbolj všeč, in v kateri ni bogov, razen mene, in ne učiteljev, ki bi me spet morili s svojimi idejami o smislu človekovega življenja ter mi pridigali o eksistencialistični borbi človeka. Tako še enkrat ugotavljam, da sem storil prav. Pa naj še kdo reče, da ni samokritičnih ljudi.

Počasi spoznavam,
da samokritičnost ni zaželjena v vseh primerih
družbenega udejstovanja, npr. kulturni delavci,
/da ne rečem slučajno obrtniki/
ki mora že itak plačevati davke /če se ne znajde/.
Toda, opažam, da se vedno znova vračam na prejšnjo
tematiko, ki je najbolj pereča.
In vendar, zakaj bi opazovali zunanji svet skozi
črno steklo, če ga pa ne bomo videli nič lepšega.
Zato se na koncu vedno vdamo in končamo na neumen
način.
Tudi jaz se bom prej ko slej vrgel, če že ne z
gimnazijske strehe,
pa z mojega stola v sobi na "posteljo".

teozofist:

HALUCINACIJE

Vlak odhaja

odhaja,

smrt

prihaja

in vse je zaman.

Na poti leži golob razklan

in vse je zaman.

Po njem vozijo vozovi,

v nedogled segajo grobovi.

Za njim vstajajo

prikazni,

z rokami segajo

po nas.

Nad njimi rastejo rože brez listja

nikoli nisem videl na njih

cvetja.....

Le črna stebela so štrlela proti nebu,

le črna stebela še štrlijo proti nebu,

kljubujejo mrzlemu vetru.

V tišini noči se slišijo glasovi,

plovejo nad tihimi grobovi,

ki vpijejo:

Poglejte nas!

Zgrozili se boste!

Pobegnili boste,

kajti opazili boste

svoje ime

na odprtem grobu,

ki vpije vaše ime.

Bežite! Bežite, dokler morete!

Kmalu ne boste več mogli...

V tišini noči se slišijo glasovi,
ki plovejo

    nad vašimi grobovi
    in vse postaja
    ekstaza.

Le vi še bežite do naslednje postaje,
kjer čaka vas voz,
ki popelje vas v grob.

Zakaj stojiš, zakaj strmiš?

Saj je vse resnica!!!!

Razklan,

    raztrgan

        golob,

        povožen,

        pozabljen,

    nikoli več,

    nikoli več.....

teozofist:

/odlomka iz še nedokončanega romana/

Nemirno se je premetavala po postelji, kakor da bi nekaj slutila. Ni mogla zaspati. Vročično je pogledala na uro. Pol dveh, pa še ni zaspala. Zjutraj mora v šolo, in še šolsko pišejo. Nekaj časa je razmišljala o šoli, nato še o Jasni, s katero se je sprla zaradi tiste neumne punčke. Da, ravno neumne punčke! Kaj bo res ta plastična punčka odločala o njenem prijateljstvu? Ah, in ta neumna Jasna, ki se sprca za vsako malenkost. Nenadoma se je stresla in otrdela. Zvonilo je. Gotovo je očka. Da, prav očka je. Zdaj je vedela, zakaj ni mogla zaspati. Čakala je očija. Ravno danes sta se morala spreti - mamica in očka. Ni mogla poslušati, kako sta se prepirala. Kako je mama vpila in nazadnje začela jokati. Očka pa je samo stal, roke je imel stisnjene v pesti in se nervozno prestopal z noge na nogo. Naenkrat pa mu je bilo tega vpitja in jokanja dovolj. Obrnil se je in hitro odšel. S treskom so se zaprla vrata za njim. Mama je še nekaj časa kričala, nato pa se je zjokala v njenem naročju. "Pojdi v svojo sobo, Metka! Pozabi vse to!" "Mamica, zakaj, zakaj sta se sprla? Jaz imam tako rada očka in tudi ti ga imaš, kajne mama?" "Seveda ga imam. Zdaj pa se pojdi igrat. Prosim te, pojdi!" "Mamica, ampak ti imaš vseeno rada očka! Ti ga moraš imeti rada!" "Saj sem ti že rekla, da ga imam. Zdaj pa pojdi, prosim te, pojdi! Pusti me samo! Ne obešaj se mi okrog nog!" "Ampak mamica, zakaj sta se potem sprla? Zakaj si kričala nanj? Zakaj si bila tako grda?" "Metka, ti tega še ne razumeš." Res, ona tega še ne razume. Ona ima komaj deset let. Ona tega še ne sme razumeti.

Zdaj stoji očka pred vrati in zvonil. Mora mu od-

preti. Ne bo pustila, da bo očka stal pred vrati. Tako mrzlo je zunaj in še sneži. Odgrnila je odejo in stekla proti vratom. Zopet je zazvonilo. Saj že grem, saj že grem. Zvonenje je rezko odmevalo po celem bloku. Kaj si bodo drugi mislili o njih! In včeraj je slišala Jasnino mamo in še neko drugo, kako sta se pogovarjali o njenem očku.

"Si slišala, kaj pravijo o Grgiču? Nekaj je poneveril v podjetju." "Ni mogoče! A res! Ja, pa saj sem takoj vedela, da z njim ni nekaj v redu. Zmeraj je bil tako fin, da se še zmenil ni zame. Da pa bi se pogovarjal z mano..." "Ha, kdo pa je tako neumen, da se bo s tabo pogovarjal!" "Pazi, kako pa govoriš." "O, ti stara klepetulja, in še gospodično se delaš." "A tako! Zmerjala bi se. Ti debela krava." "Pri priči prekličiči, kar si rekla!" Vpitje se je že razlegalo po vsem dvorišču. Odpirala so se okna, prikazovali so se obrazi in izginjali, saj sta se zopet tisti dve udarili. Neki glas je zovpil: Babnice, mir! Takoj nehajte! Res sta izginili vsaka na svojo stran, še prej pa sta si povedali nekaj zelo grdega. Metka si je kar zatisnila ušesa. Kaj takega njena mamica ni nikoli rekla. Metka je bila zelo jezna. Zakaj obrekujejo njenega očka? Zakaj ji je Jasna rekla, da so bili pri njenem očku miličniki? Njen očka je vendar tako priden. Miličniki pridejo samo po tiste, ki niso pridni, ki tepejo svoje otroke. Njen očka je ni še nikoli udaril. Jasna ji je gotovo lagala. Maščevati si ji je hotela, ker ima ona lepšo punčko, ali pa zato, ker je pisala računsko nalogo boljše kot ona.

Zvonenje je že kar kričavo odzvanjalo po hiši. Odklenila je vrata. Nič se ni videlo. Prižgala je luč in se zazrla v temo. "Očka!" je boječe zaklicala. Nekakšno mrmrljanje se je zaslišalo. Prihajalo je od spodaj. Pogledala je k svojim nogam. Nekaj črnega se je premikalo na betonu. "Očka?" je čisto tiho vprašala. Tisto črno se je počasi začelo dvigovati. Odmaknila se je korak. Črno se je do konca

dvignilo. Pred vrati je nekdo stal. "Metka, Metka!" je zaslišala mrmranje. Svetloba je padla na postavo v vratih. Njen očka je bil. Pogledala mu je v obraz in zakričala:

"Ne! NE! MAMA!" Zmeraj bolj je kričala.

"Metka, to sem jaz, tvoj očka, Metka, jjaz ssem, Metka, jjjaz sem."

Kričala je zmeraj bolj.

"Metka, zakaj kričiš, Metka? To sem jaz, tvoj očka."

Naenkrat je utihnila. Kričale so samo še njene oči. Široko odprtimi očmi ga je samo še gledala.

"Očka, ti si pijan! PIJAN!"

"Metka, kaj je to takega. Mmmalo sem rres. Metka, mmmalo ssem res ppijan."

Pijan! Pijan! Pijan....ji je odzvanjalo v ušesih. Moj očka je pijan, moj očka...

In vendar to ni bilo tisto, zaradi česar je tako zavpila. Očku je tekla kri po licu. Cela leva stran lica mu je bila krvava. Počasi mu je curljala ispod las in mu kapljala po plašču in po tleh.

"Padel sem, Metka, padel. Ne glej me ttako, Metka. Padel sem, ppadel."

Stopil je proti njej.

"Fadel sem, padel."

"Neeee!!" je zakričala. "Neeee!"

"Metka, ne kriči, Metka, ne boj se. Padel sem, padel...."

Metka ga ni več slišala. Omahnila je ravno v maminoročje, ki je že dalj časa stala za njo.....

Zjutraj jo je mama komaj pripravila do tega, da je odšla v šolo. Vsa plašna se je ozirala za njo. Tako čudna je postala. Pri zajtrku ni skoraj nič govorila. Samo srepro je strmela predse. Mama ni mogla razvozlati njenih misli, če je sploh na kaj mislila. Naenkrat se je zbala za svojo hčerko....

Medtem je Metka sedela v svoji klopi v šoli, samo sedela. V šolo je prišla čisto tiho, se hitro preobula in obsedela v klopi. Okrog nje so razgrajali sošolci. Jasna jo je nekajkrat celo potegnila za roko, da bi se šla igrat. Nič.

"Kaj ti je? Pojdi se igrat!"

Nič.

To pa je bilo za Jasno že preveč. Da se sploh ne zmeni za njo!

"Kaj se kujaš? Ali še zmeraj zaradi tiste punčke?"

Nič. Jasna je bila že resno jezna.

"Še čkornje sem ti prinesla noter. Kar na hodniku so ležali. Mar ni to dovolj, da bi postali spet prijatelji?"

Me ki so se zasvetile oči. Počasi ji je zdrknila solza po licu. Nato še druga...

"Metka joče, Metka joče!" je začela vpiti Jasna. Metka joče...Odmev se je širil po celem razredu. V trenutku so se zbrali okrog nje in začeli peti: Metka se pa joče, kaj ji je.....

Pred zasmehovanjem jo je rešil zvonec.

"Tovarišica, Metka pa joče," se je oglašalo s vseh strani.

"No, pomirite se. Kaj pa je to takega, če se kdo joče. Metka, zakaj jočeš? Kaj ti je? Nič? No, vidite, nič ji ni. Metka zdaj pa bodi lepo pridna. Na, tukaj imaš robček in si obriši solze. Tako, no, pomirite se že enkrat! Kaj je tu tako zanimivega....."

Pisali so šolsko nalogo. Metka se ni mogla zbrati. Začudeno se je ozirala v tovarišico. Kaj ji sploh ta hoče? KAJ JI TA SPLOH HOČE? Tako tuji so se ji zdeli vsi, tudi tovarišica. Saj ji nihče ne more pomagati. "Pišite nalogo, pišite!" Ni mogla. Zmeraj znova se ji je prikazoval pred očmi očkov krvavi obraz. Pijan sem, pijan, ji je odzvanja-

lo v ušesih, padel sem, samo sem padel. Metka, ne boj se me, Metka, ne boj se me, Metka, samo sem padel, Metka, pijan sem, pijan sem, ne kriči Metka, ne kriči!!Neeeeee! NEEEEEE!!!

Njen krik se je razlegel po vsem razredu. Vsi so otrpnili. Metka se je zavedela, da je zavpila. Pokrila si je oči z ročicami in zajokala. Tovarišica je vsa preplašena pritekla k njej.....

.....
.....
.....
Čez nekaj let.....

"Prideš na "Party"? Danes zvečer pri Binu. Prima bo.

"Kdo pa pride?"

"Saj veš. Običajna "klapa"."

"Prav, mogoče bom prišla. Bom videla, kako bo s starimi. Upam, da ne bomo zopet kam šli, kot prejšnji teden, na primer. Mater, je b`lo bez veze. Skoz`sem morala gledat`tiste neumne face, ah, kaj bi ti sploh še kaj prav`la, saj to že vse veš."

"Torej, zvečer se dobimo."

Prišla je malo bolj pozno. Že od daleč je zaslišala zvoke gramofona. Kričali so. Kaj so že spet pijani, jo je spreletelo. Vstopila je brez zvonjenja. Zapahnil jo je dim in vonj po alkoholu.

"Zdravo, Metka!"

Pomahala je s torbico.

"Kje si pa tako dolgo hodila?"

"Stari so me nekaj zadrževali."

"Na, boš mal`pelinkovca. Prima je. Poskusi. Moji stari so mi ga dali za rojstni dan, seveda poleg tistega fička."

Popila je.

"Pa....., še kar!"

"Kaj, še kar? Odličen je!"

"Pridi, da te seznanim z novim članom naše klape. Še kar v redu fant. Mile mu je ime. Poglej tisti v kotu, pri tisti črnolaski Veri, saj jo poznaš."

S pogledom je sledila njegovemu prstu.

"A, tista svetlolasa mevža."

"Sploh ni mevža, boš že videla, še kar fajn fant je."

Kmalu ga je Bine seznanil s znjo. Mile se je začel nerodno vrteti okrog nje.

"Kako ste lepi!.....Kako imate lepo obleko!..... Ali vam je všeč na zabavi?..."

"Daj no že mir, ne bodi tako neumen. Saj vem, kaj hočeš. Malo še počakaj, da se vsi napijejo, potem pa bova šla v sobo."

"Jjja,..jja...," fant se ni znašel prvi trenutek. Kaj tako lahko dobljenega ni pričakoval. Saj res je že slišal dosti o njej, pa vendar kaj takega??...Bil je namreč nepokvarjen, če si ga primerjal s to družbo.

"Daj mi cigareto! Ne bodi tako nervozen, saj nisú več otrok. Sedemnajst jih imaš, kaj ne? Pojdi greva. Vidiš, to je moja soba, kadar sem tukaj. Ampak samo do dveh, potem so še drugi na vrsti. Ne glej me tako debelo. Saj ne z mano. Jaz sem danes samo tvoja. Pridi...."

Samo prikimaval je. Počasi je stopical za njo.

On sedemnajst, ona šestnajst let.....

d. lev

M I

naprej ni več poti
so rekli najbolj daljnovidni
in obstali
naredili so vse
spoznali vse
za njih to je konec poti
a tam nekje
so najbolj nadarjeni
našli drugo pot
in prestopili mejni kamen
ne zavedajoč se
da so že dolgo
hodili po začetku
in ne vedoč
da se jim bodo
sinovi smejali
ker njim bo vse jasno
oni bodo živeli
jutri

d. lev

J O K V N E D E L J O

najraje jočem v nedeljo ko je teden za mano
in ko mislim na dr. bleiberga ki živi
s tujim srcem

v ponedeljek začne pihati veter
in drevesa upognejo glave
in vsi se upognemo pred njim
nihče ne želi scati proti vetru

v torek neki mg pristane
v nekem obcestnem jarku
vsak torek neki mg
pristane v nekem obcestnem jarku
ljudje niso več ljudje
važen je papir in ne človek

v sredo si podajamo čustva
kot ping-pong žogico
in pojemo srečni ker mislimo da smo srečni

v četrtek pošljemo raketo na luno
in kujemo načrte za prihodnost.....na luni
in nihče se ne spomni da tam ni zraka
da je mesec za glasbo zaprt
in nihče ne spregovori kakšno besedo
bolečine
nad to veliko izgubo v prihodnosti

v petek delamo atomske poizkuse
videl sem tudi srce
in gobo atomsko in curek krvi
rdeč
milijoni umirajo od lakote
za vse je kriv dr. bernard on je prvi presadil srce
na gillotino z njim

na srečo pride sobota ko delajo pometači
ki pogumno vihtijo svoje metle
a prahu je čedalje več in ljudi je čedalje več
nekje nekdo umira in izginja prah ostane
in sonce ki vsako jutro vstane
ob pogledu na nago lepotico s slike na steni moje
in vsak večer ponovno izgine oblito z rdečico ^{sobe}
zaradi upognjenih hrbtov v vetru
da najraje jočem v nedeljo ko vem da pride nov teden

d. lev

PROHIBICIJA

temno zelena steklenica

impotentno kliče na pomoč

prohibicija ji teče v grlo

in prinaša masten denar

yogi yogi yogi homosapiensom

kleti so že prazne

hanobag riže po umazaniji
nekaterih zarjavelih nogoglavcev

in čivka kot da bi spil

vso prohibicijo tega sveta

in si ustvaril yogi yogi kapital
za življenje

ne pustite se zapeljati

v zaporih so tudi yogi madraci

riti po umazaniji ni zagotovilo

da boste živeli yogi življenje

ljudje so včasih čudni

prohibicija ustvarja moč in noč

življenje moramo živeti

smrt moramo umreti

prohibicija ostaja

zadrževati življenje pomeni

pospeševati smrt

pomeni umirati življenje pomeni živeti smrt

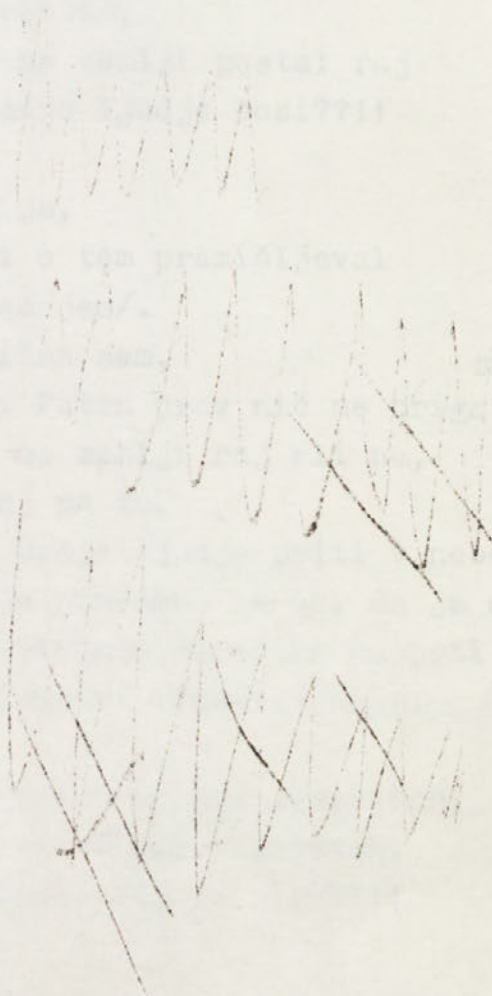
kopernik gori zemlja se vrti
vse gre ali pa leži nič ne stoji
sedeti ni dobro za zdravje

noč je ustvarjena
za pogumne strahopetci
jo prespijo
spanec je mlajši brat smrti
nekateri spijo tudi podnevi
življenje teče teče teče
prohibicija ostaja ostaja

vsi pogledi so obrnjeni
proti mesecu tudi tam
je prohibicija prohibicija
in življenja

noč je dolga dan je sončen
ljubezen ž i v i ponoči
in sanja podnevi
noč je za pogumne
pogumni so zaljubljeni
prohibicija obstaja tudi v
l j u b e z n i ljubezen
je življenje kdor ne živi ljubezen
ne živi ni i ž i v l j e n j e

ljubiti sonce ljubiti morje
ljubiti noč ljubiti
le po to ljubiti nekoga
živet življenje
kljub prohibiciji teče teče teče

D R A G O :

N E M O Č št. 11

kaj je

TISTO

kot ogenj

pekoče

TISTO

si ti

TISTO

spomin je

na tebe

zgrabil bi

TISTO

z rokami

izruval iz srca

kot nekaj

preklete

prežeto

s samoto

željami

pozabi

kako

pozabiti

S M R T N I K   drago :

MISLI SMRTNIKOVE

Zanima me,
kako pogleda sv. Peter grešno dušo,
ki pride predenj neobuta.
Si misli morda,
da so ljudje tako naivni
in mislijo,
da v raju ni črepinj,
kjer bi se lahko porezali;
ali celo to,
da je na zemlji postal raj
in hodijo ljudje bosii??!!

Sicer pa,
kaj bi o tem premišljeval
/namreč jaz/.
Prepričan sem,
da sv. Petra prav nič ne briga,
če je na zemlji raj ali ne,
še manj pa to,
da si upajo ljudje priti v nebesa neobuti.
Zanj je pomembno le to, da je on prvi,
ki ga srečajo smrtniki na poti
v kraljestvo Vsemogočnega.

Kljub vsemu pa sem prepričan,
da je sv. Peter v copatah.
More kdo reči, da ni????!!

D R A V A N A :

L J U B I M T E

Korak mi zaostaja.
Opazujem ga.
Usta tiho šepčejo...

Ne sliši me.
Misli, da ljubim drugega.
Razumi. Besede so bile izrečene,
dejanja ne.

Razumi.
Ne ljubim ga.
Ljubim le tebe.

Čudno mi je
in obračam se stran.
Želim,
da ne opaziš solze,

solze samote,
solze, ki hrepene po ljubezni
a je ne najdejo,
solze, ki hrepene po ljubezni
in obžalujejo prestano.

Zato ti ne morem dati smeha -
preveč je joka v meni.

VSAK DELAVEC IMA PRAVICO POSTATI ŠTU-
DENT. VPRAČANJE NAGNENJA IN SPOSOBNO-
STI ČLOVEKA JE, ALI SE ODLOČI ZA DELO
V TOVARNI ALI ZA DELO NA UNIVERZI. VSI
DRUGI RAZLOGI SO ZNAKI SOCIALNO NEPRA-
VIČNE DRUŽBE, KI JO ODKLANJAMO.

PRI NAS BORCI REVOLUCIJE ŽIVIJO OD
REVOLUCIJE IN NE ZA REVOLUCIJO.

ZGRADILI STE NAM SVET? NASELILI STE
NAS V NJEGA IN PRISILILI, DA URESNI-
ČIMO VAŠE SANJE, SANJE VAŠE GENERACI-
JE, KER JE VAM ZMANJKALO MOČI. TODA
MI NE ŽELIMO TUJIH SANJ, ŽELIMO IMETI
SVOJE IDEALE, ŽELIMO SANJATI SVOJE SANJE.

